

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΤΟΣ πρώτον, ἐν Ἀθήναις,
ποῦ πλουτίζουν οἱ κηφῆνες.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῇντα τρία
τρέλλα εἰς τὸν κόσμον καὶ ἐχρηματίζ.

ΡΩΜΗΟΣ τὴν ἐβδομάδα — μιὰ φορὰ θὰ βγάλῃ μόνον,
ἐρομὴ μὲς ὅτῃν Ἑλλάδα — ἀρχμακίς ἐξῆ γιὰ τὸ χρόνο.
ἀ γιὰ τὰ ἐξω μέρη — δέκα φράγκα καὶ ὅτὸ χέρι.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Τρία φύλλα σὰν κρατῆς — ἐγίνες συνδρομητής.
Ἐνα φύλλο μιὰ πεντάρα, — δύο φύλλα μιὰ δεκάρα.

Τοῦ Ἰουλίου τριακοστή,
ἄς μᾶς πληρώνῃ ὁποῖος χρωστῇ.

Ἀριθμὸς δεκαεννιά
κι' ὁ Ρωμηὸς εἰς τὰ πανιά.

Ὁ Ρωμηὸς σᾶς χαιρετᾷ — καὶ ὅτῃν Αἴγινα πετᾷ.

χαιρετῶ, ἀγαπητοί, γιὰ κάμποσαις ἡμέραις
λα σὰς τὰ θέατρα καὶ μ' ὅλαις σὰς τῆς λέραις.
αἶνω εἰς τὴν Αἴγινα ν' ἀναπαυθῶ λιγάκι,
ἔχω μόνον μου φαγὶ μπαρμποῦνι μὲ μουστάκι.

ἄ σὰς 'πῶ!... κουράσθηκα αὐτὸ τὸ κλοκαῖρι.
ἴμφορῶ τὴν πέναν μου νὰ σφίξω εἰς τὸ χέρι,
ατοῦν τὰ νεῦρα μου, ὁ νοῦς μου νερουλιάζει,
οὔτε οἶστρο ὑψηλὸ σὰν πρῶτα κατεβάζει.

αὐτὰ καὶ γι' ἄλλα, κύριοι, μοῦ 'κάπνιστε νὰ φύγω,
ἴτοι γλυτώνετε καὶ σεῖς ἀπὸ ἐμένα 'λίγο·
ἀπὸ στίχους θάχετε, πιστεύω, ἡσυχία,
ἔν 'βγῇ καὶ δεύτερος γιὰ νὰ δυστυχίῃ.

Ἀλλὰ κι' ἐκεῖ ποῦ ὁ Ρωμηὸς γλυκὰ θὰ χουζουρεύῃ
ἐν μάθῃ ὅτι ἡ πατρίς σπουδαίως κινδυνεύῃ
εἰς τὸ φτερό θὰ σηκωθῇ, τὰ δόντια του θὰ τρίξῃ,
καὶ μὲς ὅτὸ καλαμάρι του τὴν πένα θὰ βουτήξῃ.

Ἀλλ' ἐν θυμῷ καὶ κανεῖς γιὰ τοῦτο τὸ ταξεῖδι,
γιὰ νὰ περάσῃ ὁ θυμὸς ἄς πιῇ ὀλίγο ξύδι.
Ὅ,τι κι' ἐν 'ποῦν ἐγὼ στραβὰ θὰ βάλω τὸ καπέλο,
καὶ σὰν Ρωμηὸς ἀληθινὸς θὰ κάνω ὅ,τι θέλω.

Χαῖρε λοιπὸν τῶν Ἀθηῶν χαλερισμένη στραῖρα...
καὶ σὰν ἰλθῇ κι' ὁ Περικλῆς ἀπὸ τοῦ Βισβάν περά,
τότε καὶ πάλι ὁ Ρωμηὸς ὅτῃ μίση θὰ προβάλῃ,
καὶ τὸν ἀναβαλόμενον θ' ἀρχίσῃ νὰ σὰ ψάλλῃ.

